

Jan Teunissen / Burg. d. Hesselleplein 29 / 6411
CH Heerlen
geboren 09-10-33
Bevrijdingsdag zondag 17 september 1944.
Zondag.

Het zal kwart voor tien zijn geweest, als mijn vader en ik, op weg zijn gegaan naar de Laanderstraatkerk. We hadden daar twee gereserveerde plaatsen, vlak onder de preekstoel, links.

We behoorden eigenlijk bij de St. Pancratiusparochie maar daar waren alle plaatsen vergeven, al jaren van te voren. Aangekomen bij de hangende verkeersagent, het kruispunt Valkenburgerweg, Geleenstraat met de Geerstraat, Kruisstraat zagen wij dat de Duitsers op het terrein van stomerij van Schunck een afweerkanon aan het opstellen waren, richting Valkenburg. Ze waren waarschijnlijk van mening dat de bevrijders (de Amerikanen) uit die richting Heerlen zouden binnenkomen.

Na de dienst zijn we naar huis gelopen, op het bewuste kruispunt was alles rustig.

Om ongeveer 16.00 uur werd gefluisterd dat de Amerikanen Heerlen waren binnen getrokken, via het pad langs de Weltervijver, Aarweg en zouden zich bevinden in de buurt van het Bekkerveld.

We, mijn vader, mijn oudste zus en ik zijn toen richting Bekkerveld gelopen via de Benzenraderweg.

Bij de Dr. Jaegersstraat was het een drukte van belang, dus gingen we meteen die straat in om te kijken en ja daar waren onze bevrijders, de Amerikanen. Ze zaten op de grond tegen een boompje of tegen het hek van de toenmalige M.T.S.

Massa's mensen stonden er omheen, en waren aan het bedelen voor een plakje kauwgum (shuwing gum) of voor één pakje sigaretten voor papa. Als een kleine jongen van nog geen elf jaar had ik gauw gezien dat de vele grijpende vingers de spoeling dun maakten en dat er hier niets te halen was. Wel was me opgevallen het geruisloos lopen van deze Amerikanen. Ze hadden geen spijkers onder de schoenen zoals de Duitsers.

We liepen de straat uit naar de Bekkerweg en daarna richting het "Rood Truid" hoek Nobelstraat Kruisstraat. Midden op het kruispunt stond een Amerikaanse tank vol geladen met mensen, mannen, vrouwen en jeugd.

Geboortehuis van de schrijver. Lindeplein 28

Van onder kon men zien dat het een tank was maar boven de wielen was het een mensen massa. Wij bleven op veilige afstand staan kijken.

Plotseling komt een man aanrennen en schreeuwt: "De Duitsers komen terug". Mijn vader gaat naar een van de Amerikanen op de tank en vertaalt het in het Engels "The German soldiers are coming back". Dit was het eerste Engels dat ik hoorde.

De Amerikanen duwden hardhandig alle mensen zo gauw mogelijk van de tank af en vertrokken richting Bekkerweg.

De tank was nauwelijks weg of er sloeg een granaat in de zijgevel van de bloemenzaak Erven (hoek Benzenraderweg – Bekkerweg). Een granaatscherf treft het koelapparaat van bakker Pelt aan de overkant.

Onder: de eerste Amerikanen in de Dr. Jaegerstraat, zondag 17 sept. 1944

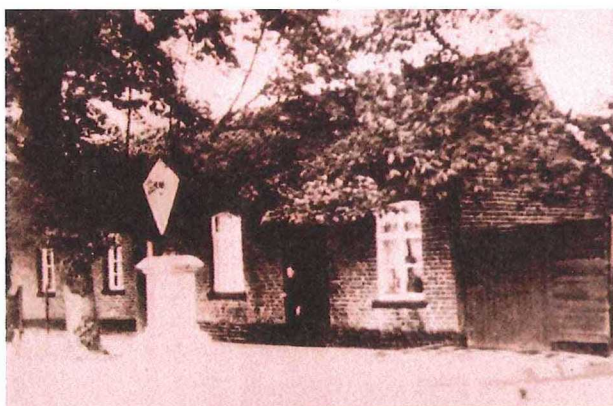
Alle mensen die op het kruispunt aanwezig waren vluchten overal de kelders in, van de omliggende huizen van Kruisstraat, Nobelstraat en Oude Lindestraat.

Mijn vader en mijn zus zaten ergens anders in de kelder dan ik. Mijn vader schijnt op een moment de kelder verlaten te hebben en is al sluipend naar het Hesselleplein gegaan, om de vlag aan zijn eigen huis en dat van de buurman Roumen te gaan binnenhalen. De Duitsers welke door de snelle opmars van de Amerikanen verrast waren, kwamen door de tuin van Dinger langs onze huizen en vluchten richting Schaesberg.

Ik ben later toen het donker en alles rustig was ook naar huis gegaan, om voor de zoveelste keer die nacht weer inde kelder te gaan slapen. Het slapen in de kelder heeft ondanks dat we bevrijd waren nog minstens 3 maanden geduurd.

*Boven;
Het huis waar vader en Truus in vluchten.
Daarnaast rechts stond hetzelfde huis waar ik
onderdak kreeg.*

*Links;
Het "Rood Truut"
In deuropening van haar huisje. Hoek
Nobelstraat Bekkerweg.
Onder links; bakkerij Pelt
Onder rechts;
bloemenzaak Erven (hoek Benzenraderweg /
Bekkerweg).*

